



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

**HORATII TVRSELLINI || ROMANI || E SOCIETATE IESV ||  
LAVRETANAE HISTORIAE || LIBRI QVINQVE. ||**

**Torsellini, Orazio**

**Romae, 1597**

Cap. 14. Circa vestibulum templi Lauretanie ædes Pontificiæ à Iulio II.  
inchoantur.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64112)

ter, inquit, hæc, hæc illa est Domus, quo me pulcherrima illa Virgo candida veste amicta deduxerat. huc ego redire, hoc spectaculo iterum frui expetebam. Obstupuit ad hæc pater, & eximiam puellæ erga Deiparam religionem animo reputans, sensit eam B. Virgini esse cordi, utique cum Dei mater illam ad se à primis annis inusitata quadam ratione pelliceret. Igitur pietatem filix fouere non destitit. Remque omnem, nec ipse tacuit, & Alexandra ubi adoleuit, pijs hominibus sæpe narrauit, qui deinde alijs, ac mihi ipsi retulerunt. Incidit hoc miraculum in annum seculi huius VII. Nec frustra hæc fuerunt. Alexandra deinde hoc Tyrocinio imbuta virginitatem perpetuo coluit: vitamque sanctissimè egit ad annum nonagesimū, Lauretanam Virginem quotannis reuisens. Tanta porro fuit sanctimonix fama, ut in oppido Montalbodo Virginū cœnobio Antistita data sit, ubi miraculis etiam, non tantum virtutibus floruit.

*Circa vestibulum Templi Lauretani ædes Pontificiæ à Iulio II. inchoantur, & sacrosancti sacelli celatura destinatur.*

*Cap. XIV.*

**C**Aeterum intentus perficiundo, exornandoque templo Lauretano, augebatur ad impensas Pontificis animus. Itaque sacrosancto sacello muris basilicæ communito, munimentum Lauretano vico aduersus hostium impetus, incurfionesque addendum ratus est. Dudum Hieronymus Robureus Laureti Patronus, vel maxime memorabilis, qui id operis susceperat, excesserat vita, vix apertis primis ædificij fundamentis. Proinde Iulius Pontifex præclara coepta exsequens, eodem Bramante (cuius ante mentionem fecimus) authore, Pontificias circa templum ædes sanè ingentes, ac magnificas inchoauit, Principum

cipum hospitio præcipuè destinatas. Quarum forma talis: Aedium sinus (vbi est aditus impluij) basilicæ obuersus eam duobus lateribus quasi brachijs cingit. In quatuor angulis totidem prominent propugnacula. Tota moles quadrati castelli speciem refert, templum habet pro arce. Eius hodie pars vix dimidia assiduo multorum annorum labore sumptuque absoluta. Nec vero dum Pontificias ædes exstrueret Iulius, templum adornare destitit. Ad eius cul-

tum cantorum chorus institutus: organa musica egregia, magnifico opere, auroque conspicua: campanæ duæ eximiam magnitudine, ac specie fusæ: turris campanariæ fundamenta iacta Iulij Secundi opera sunt. Ita ornato templo, augustissimæ Virginis cellæ extrinsecus ornandæ, satis pretiosi marmoris comparat. Quod utique opus fuisset operum eius maximum, nisi iam matura æuo mors coeptis eius interuenisset. Deo tam insignem laudem alteri referuante. Illud autem non postremo habendū loco, quod huius generis vltimum mortaliū eius operum fuit. Petrus Antonius Perottus Syluestrinorum Præpositus Generalis, D. Mariæ Lauretanæ studio accensus Abbatiam S. Laurentij Laureto proximam (ea est in agro Castri Ficardi) cum vniuersis villis, ædibus, pratis, agris, oliuetis, syluis ad eam pertinentibus, Pontifice approbante, Lauretano concesserat templo, anno huius seculi XII. Iulius ergo paucis ante mortem diebus, Abbatiam illam Pontificali diplomate Lauretanæ attribuit Domui. Perottum ipsum Laureti Gubernatorem constituit, ratus (id quod erat) cui cordi fuisset Lauretanæ fortunæ augere, eidem conseruare ac tueri auctas, cordi futurum.

Hier. Ang.  
Bern. Cyril

Antonij Pe  
rotti D.

*Aedes Lauretana à Reginis Neapolitanis aditur.*

*Cap. XV.*

**L**eo Decimus haud Pontificatu magis, quam instituto successor Iulij, nihil potius habuit, quàm vt in Lau-

retana

Riera in Ap  
nal. Laur.